

Av Lars Carlsson

Krönikan

#16 - 1911-1913 (del 3)

Nu publicerar LT sista delen i Lars Carlssons kronologi om vad som hände fotbollsmässigt i Ängelholm mellan åren 1911-1913.

Säsongen 1913 startar upp redan 5 april. Det är HIF, som åter kommer till "Kotorget för match. Det blir ingen revansch för ÄIF utan snarare en repris på höstens möte, eftersom förlustsiffrorna blir de samma. Helgen blir inte helt förstörd för på söndagen möter man Hasslarp och vinner med 1-0.

Nästa match spelas i maj, under pingsthelgen. Helsingborgslaget Göta, som nu är stadens andralag, kommer på besök med sitt reservlag. Göta var enligt journalisten förstärkt med spelare ur förstalaget. I Ängelholms Tidning kan man läsa följande:

"Spelet började ganska hårt och bedrevs med stor energi under den första halvleken. Efter 15 minuter gjorde centern i Göta, Erik Bengtsson, 1-0. Andra halvleken var lika god och snart lyckades Göta

göra både 2- och 3-0. Centern i ÄIF, Sigfrid Åberg sköt emellertid ett vackert mål och fastställde slutresultatet till 3-1. Utan tvekan presterade ÄIF sitt vackraste spel för året".

Den 25 maj möter ÄIF Klippan. En hårt blåst förrycker spelet. "Täflingen" slutar oavgjord men det som skribenten mest skriver om är det mål, som ÄIF gjorde och som domaren inte upptäckte.

I tidningen kan man läsa: "Matchen slutar 3-3 men egentligen borde ÄIF haft 4 och därmed vunnit".

Samma dag bildas en ny fotbollsförening i Ängelholm. Ute i Höja grundas, på initiativ av Arvid Lundin, Höja Idrottsförening.

Årets Skånska mästare heter HIF, som i finalen den 6 augusti besegrar IFK Malmö med 6-1.

En stor skandal inträffar i samma månad i Göteborg. I matchen om Svenska Mäster-

skapet mellan ÖIS och IFK Göteborg utbryter ett regelrätt slagsmål med fyra spelare inblandade.

Detta betraktas, som en ytterst allvarlig händelse och "Kronprinsen förhör sig rörande det påtalade fotbollsuppträdet". Vilka påföljder det blev kan jag inte läsa om i tidningen men problemet med odisciplinerade spelare hade redan tidigare uppmärksammats så man kan nog utgå ifrån att straffen blev kännbara.

Söndagen den 17 augusti spelas det två fotbollsmatcher på nya torget. ÄIF:s förstalag möter Stattena. Andralaget möter en ny bekantskap, från Helsingborg, vid namn Viktoria, som har den dåliga smaken att vinna med 2-1.

Förstalaget kommer tidigt i underläge men vänder på ett mirakulöst sätt matchen.

Den euforiske journalisten skriver:

"Det var ett helt nytt Ängel-

holmslag, som visade upp sig i den andra halvleken. Det spelades uteslutande på motståndarnas planhalva och ÄIF vann efter vackert spel med 6-1".

Nästa hemmamatch spelas inte förrän den 26 oktober. Det är Drott lag 2, som kommer på besök. Det blir en märklig tillställning.

ÄIF mönstrar sitt absolut bästa lag, vilket innebär följande laguppställning räknat från vänsterytter till målvakt: Ekeroth, Wickström, Åberg, Eriksson samt Bergström, som forwards.

G. Hansson, Arvid Nilsson och Paulsson, som halvbackar. Davidsson och Kollberg, som backar. I mål stod Karl Andersson.

Det var upplagt för Ängelholmsseger men ÄIF förlorar med 7-2. Hur kunde detta ske. Förklaringen är, som följer:

- Matchen skulle börja klockan 11.00 men av någon okänd anledning infinner sig inte Helsingborgarna förrän klockan 13.00. Då har flertalet av ÄIF:s bästa spelare tröttnat på att vänta och begivit sig hemåt. Ett provisoriskt lag ställs på benen och detta torde vara förklaringen till "de våras dåliga resultat".

ÄIF spelar ytterligare två matcher detta år. Först den 3 november mot Helsingborgslaget Diana, för övrigt

IF Göta anno 1913. Stående fr.v.: Johan Andersson, Gunnar Pålsson, Kurt Bergström, Johan Plato, Johannes Esbjörnsson. Mittraden: Edvard Morau, Sigfrid Nilsson, Herman Andersson. Sittande: Alfred Linde, Nils Andersson, Josef Linde

"Massa" Alfredssons första klubb, som vinnas med 2-0. Den 16 november möter ÄIF åter Stattena och en ny seger bärgas, nu med 4-0. Årets Svenska mästare heter Örgryte Idrottsällskap, som så många gånger förr.

Epilog

Ytterligare tre år har passerat i min berättelse om Ängelholms fotbollshistoria. Nya klubbar har tillkommit och spelet har utvecklats. Juniorfotbollen, som redan är i gång i de större städerna, kommer om något år att vara ett faktum, även i ÄIF. 1913 ansluter sig föreningen till Svenska Fotbollförbundet. Uppmärksamheten i

pressen blir allt större. Referaten under 1913 blir längre och nu börjar man också analysera spelet. Sportjournalisterna har läst på och allt fler, som tittar på, börjar förstå spelets idé.

Källor:

* NST:s arkiv, Ängelholms Tidning 1911-13, 1935.

* 50 år med ÄIF, C.W. Nilsson, m.fl.

* Legenderna, Ulf Nilsson. Bra Böcker, 1976.

* Ängelholm Hembygdsbok 1995, Bengt Ihrhammar.